ਸੂਰਜ ਗਗਨਨਾਥ ਜਾਧਵ

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਰਾਜ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1885/2019)

13 ਦਸੰਬਰ, 2019

[ਆਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 s.300 ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ s. 300; ਐਸ. ਐਸ. 302 & 304 ਭਾਗ 2-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਯੂ/ਐੱਸ 302 – ਐਸ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮੁੱਦਾ। 302 ਐੱਸ. 304 ਭਾਗ ਦੂਜਾ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ-ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ-ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਹੁਤ ਚੇਤੰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ-ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਸੀ-ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਸੀ। 300 ਚੌਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ s ਤੱਕ ਨਹੀਂ। 300, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 302 ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਮਣੀਆਂ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 5.1] [88-ਸੀ-ਈ]

2. ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। [ਪੈਰਾ 7] [92-ਬੀ-ਸੀ]

ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2000) 10 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 324 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2015) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 641: [2015] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 962; ਭਗਵਾਨ ਤੁਕਾਰਾਮ ਡਾਂਗੇ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2014) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 270: [2014] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 753-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 3
[2015] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 962	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 4.2
[2014] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 753	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 4.2

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1885.

2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 723 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 09.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਨਿਖਿਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਕੇ. ਐੱਨ. ਰਾਏ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਅਨੂਪ ਕੰਦਰੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 723 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 222 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2000) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

4. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ

ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ 18 ਤੋਂ 20 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਿਆਨ/ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੌਲਾ ਪਾ ਕੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਸਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 300 ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.1 ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਦਦ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.2 ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2015) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 641 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤੁਕਾਰਾਮ ਡਾਂਗੇ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2014) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 270, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ

ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?

5.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਲੂ ਰਾਮ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਚੇਤੰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੇਤੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੇਤੰਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਲਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

5.2 ਸੰਤੋਸ਼ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸੇਵਨ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ

ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਤੋਸ਼ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 10 ਤੋਂ 15 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

> “11. ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਃ (i) ਇੱਕ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ; (ii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ (iii) ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੜ੍ਹਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਸੈਪਟੀਸੀਮੀਆ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਸ' ਤੇ ਲੱਗੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਦੀਵਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਡੱਬੇ ਤੋਂ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਤਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਏਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

12. ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭੜਕਾਹਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਜਗਾ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਵੇਂ ਕੰਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਤਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ।

13. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਸਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿਕ ਸੁੱਟ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ [(2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏਃ 2000 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 86], ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਤਲ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ [(2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324: 2000 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 86], ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੰਗੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅੱਗ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ

ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹ ਸੱਟਾਂ ਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ [(2000) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 324 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ: 2000 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 86] ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

ਭਗਵਾਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਨਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 300 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰੇ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ:

> “12. ਨਸ਼ਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਬਲੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ [(2006) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 116 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ: (2007) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 590], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੰਨਾ 129, ਪੈਰਾ 12) ਕਿ

ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹਿੰਸਕ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਸੀ।

13. ਸਾਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ I ਜਾਂ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਵੇਗਾ। ਏ-1 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ-2 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਛਿੜਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਾੜੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।"

6. ਇਸ ਲਈ, ਕਾਲੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਉੱਡ ਗਏ ਸਨ।

7. ਭਗਵਾਨ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 300 ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate